

Věc C-814/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

6. listopadu 2019

Předkládající soud:

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division,
Birmingham District Registry [Vrchní soud (Anglie a Wales),
oddělení Queen's Bench, okresní rejstřík v Birminghamu, Spojené
království]

Datum předkládacího rozhodnutí:

31. října 2019

Žalobci

AC

TM

GM

MM

Žalované:

ABC SL

XYZ PLC

HIGH COURT OF JUSTICE (VRCHNÍ SOUD)

[*omissis*]

QUEEN'S BENCH DIVISION

BIRMINGHAM DISTRICT REGISTRY

MEZI

AC

první žalobkyní

a

TM **druhým žalobcem**

a

GM **třetím žalobcem**

(zastoupeným svou matkou jako litigation friend)

a

MM **čtvrtou žalobkyní**

(zastoupenou svou matkou jako litigation friend)

a

ABC SL **první žalovanou**

a

XYZ PLC **druhou žalovanou**

[*omissis*] [*omissis*] **NA ZÁKLADĚ ŽÁDOSTI** první žalované o rozhodnutí o předběžných otázkách podané k Soudnímu dvoru Evropské unie k otázkám uvedeným v příloze této žádosti

[*omissis*] **A POTÉ**, co bylo zjištěno, že aby soud mohl vydat rozsudek je třeba v projednávané věci rozhodnout o otázkách týkajících se výkladu unijního práva a že je tedy namístě předložit v této věci Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách

ROZHODL, že:

1. Otázky uvedené v příloze týkající se výkladu čl. 13 odst. 2 a 3 nařízení Brusel (ES) č. 1215/2012 (přepřacované znění) se předkládají Soudnímu dvoru k rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU);
2. Tato žádost bude neprodleně předána Soudnímu dvoru;

[*omissis*]

PŘÍLOHA

A: Předkládající soud

1. Tato žádost podle článku 267 SFEU je předložena High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, Birmingham District Registry (vrchní soud). [omissis]

B: Účastníci

2. [omissis] [omissis]: údaje o právních zástupcích
3. První žalovaná provozuje kliniku asistované reprodukce v Madridu a má sídlo ve Španělsku. [omissis] [omissis]: údaje o právních zástupcích
4. Druhá žalovaná, se sídlem ve Španělsku, poskytovala první žalované v příslušné době pojištění odpovědnosti. Nepřipojila se k námitce nepřislušnosti vznesené první žalovanou, ani k této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

C: Předmět a skutkové okolnosti sporu

5. Koncem roku 2010 uzavřeli první žalobkyně a druhý žalobce, kteří měli a mají bydliště v Anglii, s první žalovanou smlouvu o poskytnutí asistované reprodukce na klinice první žalované v Madridu za použití darovaných vajíček. Léčba byla poskytnuta v Madridu koncem roku 2010 a v roce 2011 a první žalobkyně otěhotněla v létě roku 2011, a to s použitím embryí vytvořených v laboratoři první žalované ve Španělsku z darovaných vajíček, která první žalovaná získala od dárkyně ze Španělska, a spermatu od druhého žalobce. Třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně se narodili ve Spojeném království dne 27. března 2012, a to v důsledku uvedené léčby. Oběma byla následně diagnostikována cystická fibróza. Druhý žalobce a dárkyně byli společně zdrojem dané mutace.
6. První žalovaná byla provozovatelkou kliniky v Madridu, která poskytla asistovanou reprodukci první žalobkyni a druhému žalobci, jejímž výsledkem bylo narození třetího žalobce a čtvrtého žalobkyně.
7. Žalobci uplatňují vůči první žalované nároky na náhradu újmy na zdraví a následné škody, kterou čtyři žalobci utrpěli, v důsledku skutečnosti, že se třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně narodili s cystickou fibrózou. Žalobci tvrdí, že první žalovaná měla na základě španělského práva povinnost jim poskytnout zdravotní služby a léčbu s vynaložením péče a odbornosti v odpovídajícím standardu, který byl odpovědným orgánem tvořeným kvalifikovanými odborníky, uznán za náležitý, a že tato povinnost byla porušena. První žalobkyně a druhý žalobce dále tvrdí, že obdobná povinnost vyplývala i ze smluvního vztahu a byla také porušena. Žalované svou odpovědnost odmítají.
8. Řízení bylo zahájeno [omissis] dne 17. října 2018 a poté bylo oznámení o jeho zahájení doručeno žalovaným, přičemž každá z nich má svého právního zástupce.

Ve vztahu k druhé žalované uplatnili žalobci příslušnost podle čl. 11 odst. 1 písm. b) a 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení č. 1215/2012 (dále jen „přepracované znění nařízení Brusel I“). Druhá žalovaná příslušnost nerozporovala.

9. Návrhem ze dne 4. února 2019 vznesla první žalovaná námitku nepřislušnosti soudů v Anglii a Walesu k rozhodnutí o nárocích, které vůči ní byly uplatněny.
10. Ke dni konání jednání žalobci tvrdili, že příslušnost ve vztahu k první žalované je dána podle čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I. Žalobci navíc dovozovali příslušnost z článků 17 a 18.
11. První žalovaná zpochybnila skutečnost, že nároky žalobců spadají do působnosti čl. 13 odst. 3, dále vyjádřila nesouhlas s tím, že třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně jsou „poškozenými“ ve smyslu čl. 13 odst. 3, odmítla tvrzení, že zaměřovala své činnosti na Anglii a Wales pro účely článků 17 a 18 a zpochybnila skutečnost, že třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně jsou spotřebitelé.
12. Námitka první žalované byla projednána u [omissis] High Court (vrchní soud) dne 23. června 2019. Rozsudkem vydaným dne 24. září 2019 High Court (vrchní soud) rozhodl, že třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně nemohou být považováni za spotřebitele, avšak že první žalovaná zaměřovala své činnosti na Anglii a Wales, v důsledku čehož jsou první žalobkyně a druhý žalobce oprávněni se dovolávat příslušnosti podle článků 17 a 18. První žalovaná se odvolává proti konstatování týkajícího se zaměření jejich činností, tato žádost se však v žádném případě netýká otázek vyplývajících z oddílu 4 přepracovaného znění nařízení Brusel I. Soud shrnul argumenty účastníků ve vztahu k čl. 13 odst. 3 a dospěl k závěru, že aby mohl soud s konečnou platností rozhodnout o námitce první žalované týkající se příslušnosti soudu v Anglii, je nezbytné předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách.

D: Relevantní předpisy vnitrostátního práva

13. V roce 2015 zkoumal Court of Appeal of England and Wales (odvolací soud pro Anglii a Wales, Spojené království) ve věci Hoteles Pinero Canarias SL v. Keefe [omissis] rozsah působnosti čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I (č. 44/2001) (dále jen „nařízení Brusel I“) (nyní čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I) a rozhodl, že byl příslušný k rozhodnutí ve vztahu k hotelu se sídlem ve Španělsku, ve spojení s nárokem (přímo) uplatněným vůči pojistiteli odpovědnosti hotelu.
14. Hotel se proti tomuto rozhodnutí odvolal k Supreme Court (nejvyšší soud, Spojené království), který v srpnu 2017 předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách (viz věc C-491/17, Úř. věst. 2017, C 347, s. 18).

- a. Je třeba čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I (nyní čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I) vykládat v tom smyslu, že žaloba podaná poškozenou osobou proti pojistníku/pojištěnému musí zahrnovat věc týkající se pojištění v tom smyslu, že míří na platnost nebo účinnost pojištění?
 - b. Je třeba čl. 11 odst. 3 vykládat v tom smyslu, že musí existovat riziko, že budou vydány nejednotné rozsudky, pokud připojení k žalobě nebude povoleno?
 - c. Má soud diskreční pravomoc, jde-li o to, zda povolit či nepovolit připojení k žalobě, která spadá do čl. 11 odst. 3?
15. [omissis] Žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách byla vzata zpět [usnesením Supreme Court (nejvyšší soud) ze dne 16. května 2018 a věc C-491/17 byla vyškrtána z rejstříku Soudního dvora].
16. [omissis]
17. Účastníci řízení se shodují v tom, že nároky se podle ustanovení nařízení Řím I a Řím II (nařízení č. 864/2007 a č. 593/2008) řídí španělským právem. High Court (vrchní soud) neprovedl dokazování ohledně relevantních ustanovení španělského práva, ani přístupu, jaký je podle španělského práva uplatňován k otázkám uvedeným v žalobě. Neexistují tedy žádná relevantní pravidla vnitrostátního práva týkající se smluvních a mimosmluvních povinností, kterých se účastníci řízení dovolávají.

E: Příslušná ustanovení unijního práva

18. Článek 13 přepracovaného znění nařízení Brusel I stanoví:
- „1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.
 2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 10, 11 a 12, je-li taková přímá žaloba přípustná.
 3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je též soud příslušný i pro tyto osoby.“
19. Ve věci Kabeg, C-340/16 (rozsudek ze dne 20. července 2017, EU:C:2017:576) se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná k Soudnímu dvoru týkala toho, zda zaměstnavatel, který vyplácel poškozenému plat po dobu jeho pracovní neschopnosti, byl „slabší stranou“ (bod 13 odůvodnění nařízení Brusel I) ve srovnání s pojistitelem odpovědnosti za škodu způsobenou třetí osobě pro účely

dovolání se pravidel příslušnosti v oddílu 3 nařízení Brusel I. Ve svém stanovisku (ze dne 18. května 2017, EU:C:2017:396) se generální advokát M. Bobek vyjádřil k tomu, zda lze danou věc označit za „věc pojištění“. Dospěl k závěru, že tento pojem musí být vykládán autonomně a jednotně. Vychází z „důvodu“ (jinými slovy je potřeba posoudit, co je kauzou žaloby vůči konkrétnímu odpůrci) (bod 36 stanoviska). Dospěl k závěru, že věc spadá do působnosti oddílu 3 „pokud se týká práv a povinností vyplývajících z pojistného vztahu.“ (bod 39). Soudní dvůr se ve svém rozhodnutí výslovně nezabýval rozsahem, ve kterém musí být nárok „věci pojištění“, aby spadal do působnosti oddílu 3, ani tím, co se rozumí „věci pojištění“.

20. Ve věci Kabeg však Soudní dvůr dospěl k závěru: (1) že pojetí pojmu „slabší strana“ je širší ve věci pojištění než ve věcech smluv uzavřených spotřebiteli nebo ve věcech individuálních pracovních smluv (bod 32 rozsudku); (2) zaměstnavatele, na které přešel nárok jejich zaměstnance na náhradu škody, lze považovat za osoby, kterým vznikla újma ve smyslu oddílu 3 nařízení (bez ohledu na jejich velikost a právní formu); (3) příslušného zaměstnavatele lze považovat za „slabší stranu“ ve vztahu k pojistiteli; z čehož tedy vyplývá, že (4) „zaměstnavatel, na kterého přešly nároky jeho zaměstnance – poškozeného z dopravní nehody, jemuž nadále vyplácel plat, může jakožto ‚poškozený‘ žalovat pojistitele vozidla zúčastněného na této nehodě u soudů členského státu, v kterém má sídlo, pokud je přímá žaloba přípustná“ (bod 37).
21. Soudní dvůr se nemusel zabývat otázkami položenými ve věci Keefe, ani generální advokát nepřednesl své stanovisko.
22. Soudní dvůr se zabýval tím, co se rozumí „poškozeným“ pro účely článku 11 nařízení Brusel I (článek 13 přepracovaného znění nařízení Brusel I) a tento pojem vyložil tak, že odkazuje „nejen na osobu, které vznikla bezprostředně újma, ale také na osobu, které vznikla újma pouze nepřímo“, viz Vorarlberger Gebietskrankenkasse, věc C-347/08 (rozsudek ze dne 17. září 2009, EU:C:2009:561), bod 25. Nezkoumal, zda osoby v postavení třetí žalobce a čtvrté žalobkyně mohou splňovat kritéria, která mohou zahrnovat posouzení toho, co se rozumí pojmem „újma“.

F: Shrnutí tvrzení účastníků řízení

23. Žalobci tvrdí, že:
 - a. Podle anglického rozhodnutí ve věci Keefe se žalobce může připojit k žalobě pojištěného s bydlištěm (sídlem) v zahraničí proti pojistiteli, který má sídlo v zahraničí.
 - b. Z důvodů uvedených ve věci Keefe by teleologický výklad mohl podporovat připojení se pojištěného k žalobě proti pojistiteli, pokud žalobce požaduje náhradu újmy na zdraví a následně utržené škody po každém z nich.

- c. Jediná podmínka, která musí být podle čl. 13 odst. 3 splněna, je to, že připojení se pojištěného k přímé žalobě proti pojistiteli je přípustné podle práva rozhodného pro přímou žalobu proti pojistiteli, v tomto případě podle španělského práva.
 - d. Ohledně třetího žalobce a čtvrté žalobkyně by se mělo mít za to (v případě neexistence důkazu o postavení podle rozhodného práva), že mají proti první žalované nárok plynoucí z protiprávního jednání, a proto by měli být pro tyto účely považováni za „poškozené“.
24. První žalovaná tvrdí, že:
- a. Pro žádného z žalobců neexistuje možnost vyvodit příslušnost podle čl. 13 odst. 3. Na výjimky z obecného pravidla, že osoba má být žalována podle místa jejího bydliště (sídla), je třeba uplatnit restriktivní a teleologický výklad a oddíl 3 se použije pouze na žaloby ve věcech pojištění.
 - b. Nároky žalobců se týkají náhrady újmy na zdraví a následné škody, které vznikly z údajně zanedbané léčby neplodnosti metodou asistované reprodukce. Nejedná se o věci pojištění a ani se jimi nestávají pouze jejich uplatněním v rámci stejné žaloby, jako je přímá žaloba proti pojistiteli.
 - c. Kromě toho nelze třetího žalobce a čtvrtou žalobkyni považovat za „poškozené“ (tento pojem je třeba vykládat autonomně a nikoliv konkrétně ve vztahu k použitelnému právu) za okolností, kdy jediným důvodem, na základě kterého by bylo možné mít za to, že jim vznikla škoda, je to, že se oba narodili s cystickou fibrózou v důsledku metody asistované reprodukce použité pro jejich početí, bez níž by se nebyli narodili.

G: Důvody podání žádosti o rozhodnutí Soudního dvora o předběžných otázkách

25. Otázky položené v tomto řízení se týkají tří různých problematik:
- (a) pokud poškozený zažaluje pojistitele pachatele deliktu v členském státě, ve kterém má bydliště (sídlo), a to podle čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I, může poškozený připojit k žalobě pachatele deliktu podle čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I, pokud nárok proti údajnému pachateli deliktu nezahrnuje „věc pojištění“ (dále jen „**problematika 1**“);
 - (b) co se rozumí pod pojmem „věc pojištění“ podle oddílu 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I (dále jen „**problematika 2**“); a

- (c) lze třetího žalobce a čtvrtou žalobkyni v tomto řízení považovat za „poškozené“ pro účely čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I (dále jen „**problematika 3**“).
26. Otázky uvedené v rámci problematiky 1 [otázky pod písm. a) a c)] jsou předkládány Soudnímu dvoru z následujících důvodů:
- (a) ve věci FBTO Schadenverzekeringen, C-463/06 (rozsudek ze dne 13. prosince 2007, EU:C:2007:792) Soudní dvůr potvrdil, že čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I [čl. 11 odst. 1 písm. b) přepracovaného znění nařízení Brusel I] umožňuje pojistníkovi zažalovat jeho pojistitele v členském státě, ve kterém je jeho bydliště (sídlo), a to i tehdy, když má pojistitel bydliště (sídlo) v jiném státě (v případě, že takové právo podat přímou žalobu je stanoveno právem použitelným pro pojistnou smlouvu);
- (b) ve věci Keefe musel anglický Court of Appeal (odvolací soud) rozhodnout, zda může poškozený, který byl oprávněn podat žalobu a žalobu podal proti pojistiteli údajného pachatele deliktu v členském státě, ve kterém měl poškozený bydliště (sídlo) [podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I], připojit k přímé žalobě proti pojistiteli také údajného pachatele deliktu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I (čl. [13] odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I). Court of Appeal (odvolací soud) rozhodl, že poškozený může spojit žalobu proti údajnému pachateli deliktu s přímou žalobou proti pojistiteli, a to i v případě, kdy má údajný pachatel deliktu bydliště (sídlo) v jiném členském státě (v případě, že přistoupení údajného pachatele deliktu k žalobě proti pojistiteli bylo možné podle právních předpisů vztahujících se na protiprávní jednání), a to i tehdy (což je relevantní pro účely projednávané věci), pokud spor s údajným pachatelem deliktu nezahrnoval věc pojištění;
- (c) rozhodnutí Court of Appeal (odvolací soud) ve věci Keefe [*omissis*] bylo založeno na následujících skutečnostech:
- (i) ve věci FBTO Schadenverzekeringen se nevyžadovala existence sporu týkajícího se podmínek pojistné smlouvy k tomu, aby mohl být pojistitel žalován přímo v členském státě, ve kterém měl pojistník bydliště (pokud měl pojistitel bydliště v jiném státě) podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I;
- (ii) článek 11 odst. 2 nařízení Brusel I (čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I) umožňuje „poškozenému“ zažalovat pojistitele údajného pachatele deliktu v členském státě, ve kterém má poškozený bydliště (sídlo) (pokud má pojistitel sídlo v jiném státě);
- (iii) článek 11 odst. 3 nařízení Brusel I umožňuje, aby se poškozený připojil k přímé žalobě proti pojistiteli údajného pachatele deliktu (podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I) v členském státě poškozeného, a to i v případě, kdy má údajný pachatel deliktu bydliště (sídlo)

v jiném státě (pokud to umožňuje právo rozhodné pro přímou žalobu proti pojistiteli);

- (iv) pokud by čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I nevyžadoval existenci sporu týkajícího se pojistné smlouvy (jak bylo potvrzeno ve věci FBTO Schadenverzekeringen) předtím, než by pojistitel mohl být žalován přímo pojistníkem, nebyl by důvod vyžadovat existenci sporu týkajícího se pojistné smlouvy před tím, než by bylo možné připojit údajného pachatele deliktu (podle čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I); a
- (v) Court of Appeal (odvolací soud) považoval svůj výklad čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I za konzistentní s cíli stanovenými v bodě 13 odůvodnění (ochrana slabší poškozené strany) a bodě 15 odůvodnění nařízení Brusel I (minimalizace možnosti vzájemně si odporujících rozhodnutí ve dvou členských státech) (body 18 a 21 přepracovaného znění nařízení Brusel I):
 - (d) v možném rozporu s rozhodnutím anglického Court of Appeal (odvolací soud) ve věci Keefe zdůraznil generální advokát M. Bobek ve věci Kabeg, že všechny články oddílu 3 nařízení Brusel I se musí týkat věci pojištění. Generální advokát M. Bobek vzal ve svém stanovisku v potaz bod 11 odůvodnění nařízení Brusel I (bod 15 odůvodnění přepracovaného znění nařízení Brusel I), že pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a aby toho bylo dosaženo, je důležité, aby výjimky z obecného pravidla, že žalovaný má být žalován v členském státě, ve kterém má bydliště (sídlo), byly vykládány restriktivně;
 - (e) z rozhodnutí Soudního dvora ve věci FBTO Schadenverzekeringen vůbec nevyplývá (jak to naznačuje Court of Appeal ve věci Keefe), že Soudní dvůr nevyžadoval existenci sporu týkajícího se pojistné smlouvy k tomu, aby bylo možné použít čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I. Soudní dvůr odmítl tvrzení, že klasifikace přímého nároku proti pojistiteli podle německého soukromého deliktního práva je určující pro otázku, zda může být pojistitel žalován v členském státě poškozeného, přičemž poznamenal, že to závisí obecně na tom, zda se nárok vůči pojistiteli týká věci pojištění. Názor Court of Appeal (odvolací soud), že rozhodnutí Soudního dvora ve věci FBTO Schadenverzekeringen naznačil, že aby mohl být pojistitel žalován poškozeným podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I, nemusí nárok vůči pojistiteli zahrnovat „věc pojištění“, může být založen na rozdílném pohledu na to, co znamená „věc pojištění“ (viz **problematika 2** níže);
 - (f) Supreme Court (nejvyšší soud) žalovanému (údajnému pachateli deliktu) ve věci Keefe povolil podat proti rozhodnutí Court of Appeal (odvolací soud) odvolání. Před rozhodnutím o tomto odvolání předložil Supreme Court (nejvyšší soud) Soudnímu dvoru předběžné otázky. Tyto otázky, včetně otázky, zda se vyžaduje, aby nárok poškozeného vůči údajnému pachateli deliktu zahrnoval věc pojištění, aby se bylo možné spojit řízení proti

údajnému pachateli deliktu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I s řízením zahájeným na základě přímé žaloby proti pojistiteli údajného pachatele deliktu podle čl. 13 odst. 2 nařízení Brusel I (v každém případě v členském státě poškozeného). [omissis] Odvolání k Supreme Court (nejvyšší soud) však bylo v dané věci vzato zpět předtím, než se mohl Soudní dvůr zabývat otázkami položenými ze strany Supreme Court (nejvyšší soud); a

(g) určení toho, jaké ze základních cílů a pravidel, na kterých spočívá „výjimka týkající se pojištění“ podle oddílu 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I, mají mít přednost, je nejisté a je to otázka, ke které je žádoucí mít vodítko od Soudního dvora.

27. Otázka týkající se **problematiky 2 [otázka pod písm. b)]**:

(a) Zdá se, že generální advokát M. Bobek měl ve věci Kabeg za to, že „věc pojištění“ znamená, že předmětný nárok se musí týkat práv a povinností vyplývajících z pojistné smlouvy; v dané věci nebyl uveden požadavek existence jakéhokoli sporu ve vztahu k pojistné smlouvě. Stanovisko generálního advokáta M. Bobka ve věci Kabeg bylo předneseno v kontextu přímé žaloby proti pojistiteli podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I. Generální advokát M. Bobek uvedl, že požadavek, aby nárok vůči pojistiteli zahrnoval „věc pojištění“, byl naplněn z toho důvodu, že žaloba proti pojistiteli zahrnovala otázky týkající se práv a povinností tohoto pojistitele podle pojistné smlouvy. Je méně jasné, jakým způsobem by nárok vůči údajnému pachateli deliktu (pojištěnému podle pojistné smlouvy), který má být spojený s přímou žalobou proti pojistiteli, mohl zahrnovat „věc pojištění“;

(b) první otázka předložená Supreme Court (nejvyšší soud) Soudnímu dvoru [viz odst. 14 písm. a) výše] naznačuje, že „věc pojištění“ může znamenat (na rozdíl od stanoviska generálního advokáta M. Bobka ve věci Kabeg), že spor musí zahrnovat otázky ohledně platnosti či účinnosti pojistné smlouvy;

(c) proto je třeba požádat Soudní dvůr o vyjasnění otázky týkající se povahy a rozsahu požadavku, že pro možnost použití oddílu 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I, musí nárok zahrnovat „věc pojištění“, ale zejména tehdy, když se poškozený, který uplatňuje nárok proti pojistiteli přímo podle čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I v jeho členském státě, snaží, aby byl s tímto nárokem spojen nárok vůči údajnému pachateli deliktu podle čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I, v případě, že pachatel deliktu má bydliště v jiném státě.

28. Otázka týkající se **problematiky 3 [otázka pod písm. d)]**:

(a) žalobci v této žalobě uvádějí, že se první žalovaná dopustila vůči první žalobkyni a druhému žalobci nedbalosti při poskytování léčby neplodnosti tak, že v důsledku poskytnuté léčby se třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně narodili s cystickou fibrózou;

- (b) žalobci uvádí, že první žalovaná se dopustila nedbalosti v tom, že kombinace darovaného vajíčka a spermatu druhého žalobce byla příčinou mutace, v jejímž důsledku se třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně narodili s cystickou fibrózou. Žalobci tvrdí, že první žalovaná měla provést screening dárkyně vajíčka, aby bylo zajištěno, že DNA jejího vajíčka, v kombinaci s DNA spermatu druhého žalobce, nezpůsobí mutaci, která vedla k tomu, že se třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně narodili s cystickou fibrózou;
 - (c) k narození třetího žalobce a čtvrté žalobkyně by nemohlo dojít v případě neexistence, údajné nedbalosti (jinými slovy, třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně žijí pouze proto, že došlo ke kombinaci spermatu druhého žalobce s darovaným vajíčkem, přičemž tato kombinace je považována za nedbalostní jednání první žalované); a
 - (d) není jisté, zda za těchto okolností mohou být třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně považováni za „poškozené“ pro účely čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I. Pokud třetí žalobce a čtvrtá žalobkyně nejsou poškozenými podle čl. 13 odst. 2 přepracovaného znění nařízení Brusel I, potom na tomto základě nemohou žalovat pojistitele první žalované v Anglii a nemohou tedy první žalovanou připojit k tomuto řízení podle čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I.
29. Proto tedy High Court, Queen's Bench Division, Birmingham District Registry (vrchní soud) předkládá Soudnímu dvoru otázky uvedené v příloze:

PŘÍLOHA

Otázky položené Soudnímu dvoru Evropské unie

- a. Požaduje čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, aby žalobní důvod, kterého se poškozený dovolává při uplatnění nároku vůči pojistníkovi/pojištěnému, zahrnovala věc pojištění?
- b. Je-li odpověď na otázku pod písm. a) kladná, je skutečnost, že nárok, který chce poškozený uplatnit vůči pojistníkovi/pojištěnému, vyplývá ze stejných skutečností a je vznesen v té samé žalobě jako přímý nárok uplatněný vůči pojistiteli, dostatečná k tomu, aby odůvodnila závěr, že nárok poškozeného je věcí pojištění?
- c. Je-li odpověď na otázku a) záporná, postačuje, že přistoupení pojištěného k přímé žalobě proti pojistiteli umožňuje právo rozhodné pro přímou žalobu proti pojistiteli?
- d. Zahrnuje pojem „poškozený“ podle čl. 13 odst. 2 osobu narozenou v důsledku použití metody asistované reprodukce za okolností, kdy tato osoba chce uplatnit nárok týkající se nedbalosti při použití metody asistované reprodukce, která byla použita k početí této osoby?